

AD FONTES

”Den fallna skapelsen er återställd, hel och obruten, i en kroppslig uppståndelse, och detta har skett genom Guds ingång i kroppsligheten, inkarnationen, vars dubbla frukt är kyrkan och kallelsen, kyrkan så som det förkroppsligade evangeliet och kallelsen så som den förkroppsligade lagen.

Men trots att kyrkan är något så utvärtes, kan man icke se henne, så att man skulle kunna ange, vilka människor, som höra dit, och vilka som icke höra dit. (...) Helgelsens prövningar äro fördolda, och den som spanar efter helgon finner inga, ty de sanna helgonen äro okända och leva ‘mitt i vimlet’ (Stora Galaterbrevskommentaren, sv. övers., sid. 512 f.) – allt intill uppståndelsens dag, då de sista skola bliva de första. Då kan det sägas: ‘Jag ser en helig kyrka.’ Här på jorden gälla trosartiklens ord: ‘Jag *tror* på en helig kyrka.’”

Gustaf Wingren: ”Kyrkan och kallelsen”,
i Gustaf Aulén, m. fl. (red.):
En bok om kyrkan
Svenska Kyrkans Diakonistyrelsens Bokförlag,
Lund 1943, s 384–395; 393.